RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1331/77

af 20. juni 1977

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent på 30 000 stykker kvier og køer af visse bjergracer, ikke bestemt til slagtning, henhørende under pos. ex 01.02 A II b) i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1), og

ud fra følgende betragtninger:

For kvier og køer af visse bjergracer, ikke bestemt til slagtning, henhørende under pos. ex 01.02 A II b) i den fælles toldtarif, har Det europæiske økonomiske Fællesskab forpligtet sig til inden for rammerne af GATT at åbne et årligt fællesskabstoldkontingent på 20 000 stykker med en told på 6 %; adgang til at drage fordel af dette kontingent er undergivet betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil varen er bestemt; i en brevveksling med Østrig af 21. juli 1972 forpligtede Fællesskabet sig selvstændig til at forøge det pågældende toldkontingent fra 20 000 til 30 000 stykker og til at nedsætte kontingenttolden fra 6 % til 4 %;

i henhold til artikel 60 i tiltrædelsesakten (2) er de nye medlemsstater forpligtede til at bringe forordningerne om den fælles landbrugspolitik i anvendelse fra den 1. februar 1973; det er derfor vigtigt til fordel for det pågældende fællesskabstoldkontingent at dække eventuelle behov, som måtte opstå i disse medlemsstater i løbet af den pågældende kontingentperiode; der er derfor anledning til at åbne ovennævnte toldkontingent for perioden fra den 1. juli 1977 til den 30. juni 1978 med en told på 4 %;

det må sikres, at alle importører har lige og kontinuerlig adgang til kontingenter og at kontingenttolden fortløbende anvendes på alle indførsler af de nævnte varer, indtil kontingentet er opbrugt; kontingentets fællesskabskarakter kan under hensyntagen til ovennævnte principper bevares, idet der ved udnyttelsen gås ud fra en fordeling af mængden på medlemsstaterne; mulighederne for udnyttelse af disse bjergracer er imidlertid betinget af særlige faktorer, både af geografisk og zooteknisk art; Danmark har ikke områder, som er egnede til opdræt af denne kvægtype; under hensyn til disse særlige faktorer må det pågældende toldkontingents fællesskabskarakter imidlertid sikres ved, at der fastsættes regler for dækning af de behov, som eventuelt måtte opstå i denne medlemsstat; med henblik herpå kan denne medlemsstat foretage passende træk på den oprettede fællesskabsreserve; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske udvikling på det pågældende marked, skal denne første fordeling foretages i overensstemmelse med de pågældende medlemsstaters behov, som udregnes dels på baggrund af statistiske oplysninger om indførsel fra tredjelande i en repræsentativ sammenligningsperiode, dels ud fra de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

da det drejer sig om dyr af ganske bestemte racer, der ikke er specificeret i medlemsstaternes statistiske nomenklaturer, kan de oplysninger om indførsel, som medlemsstaterne eventuelt giver, ikke betragtes som værende tilstrækkeligt nøjagtige og repræsentative til at tjene som grundlag for den omtalte fordeling; den måde, hvorpå de åbnede fællesskabstoldkontingenter for de samme dyr er blevet opbrugt i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, samt de af visse medlemsstater opstillede prognoser gør det muligt at anslå hver enkelt stats importbehov fra tredjelande i den omtalte kontingentperiode til:

Benelux	1 500 stykker,
Tyskland	10 000 stykker,
Frankrig	3 900 stykker,
Italien	6 100 stykker;

Det forenede Kongeriges og Irlands behov kan i mangel af præcise oplysninger vurderes til henholdsvis 300 og 200 stykker;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de pågældende dyr i nævnte medlemsstater, må dette toldkontingent på 30 000 stykker deles i to dele, hvoraf den første skal fordeles mellem visse medlemsstater, medens den anden skal anvendes som reserve til senere dækning af behovet i disse medlemsstater, når de har opbrugt deres oprindelige kvota, samt til dækning af behov, som eventuelt måtte opstå i de andre medlemsstater; for at yde importørerne i de nævnte medlemsstater en vis sikkerhed er det hen-

(1) EFT nr. C 118 af 16. 5. 1977, s. 71.
(2) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

sigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabstoldkontingentet på et relativt højt niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på ca. 63 % af det samlede kontingent;

disse medlemsstaters oprindelige kvoter vil mere eller mindre hurtigt kunne opbruges; med henblik herpå og for at udelukke afbrydelser er det vigtigt, at den medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette træk skal enhver medlemsstat foretage, når dens supplerende kvota er næsten fuldstændig opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige og supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der navnlig skal have mulighed for at følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

hvis der på en bestemt dato i kontingentperioden er en større restmængde af den oprindelige kvota til disposition i en af de pågældende medlemsstater, skal denne stat overføre en væsentlig del heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet ikke udnyttes i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. juli 1977 til den 30. juni 1978 åbnes der adgang for indførsel fra tredjelande til Det europæiske økonomiske Fællesskab af et toldkontingent på 30 000 stykker køer og kvier, ikke bestemt til slagtning, af følgende racer: grå, brun, gul, plettet Simmental og Pinzgau, henhørende under pos. ex 01.02 A II b) i den fælles toldtarif.

2. Med henblik på anvendelsen af denne forordning betragtes de førnævnte dyr, der ikke er slagtet inden for en frist på fire måneder fra deres indførselsdag, som ikke bestemt til slagtning.

Der kan dog gøres undtagelser i tilfælde af force majeure (sygdom, ulykke) behørigt bevist ved en attestation fra en lokal myndighed med angivelse af årsagerne til slagtningen.

3. Dette kontingent forvaltes i overensstemmelse med de følgende artikler.

4. Ved anvendelsen af denne forordning skal indførsler, der foretages under de i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 193/75 [1] fastlagte betingelser, pålægges den i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EØF) nr. 805/68 [2] fastsatte importafgift for mængder, der overstiger de på importlicensen angivne mængder.

Artikel 2

Inden for rammerne af det i artikel 1, stk. 1, nævnte kontingent suspenderes tolden i den fælles toldtarif for de i samme afsnit omtalte dyr til 4 %.

Artikel 3

1. En første del på 19 000 stykker fordeles mellem de nedenfor anførte medlemsstater. Kvoterne gælder fra den 1. juli 1977 til den 30. juni 1978 med forbehold af artikel 7 og andrager følgende mængder:

Benelux	1 000 stykker,
Tyskland	8 800 stykker,
Frankrig	3 400 stykker,
Irland	200 stykker,
Italien	5 300 stykker,
Det forenede Kongerige	300 stykker.

2. Den anden del, som vedrører en mængde på 11 000 stykker, udgør reserven.

3. Indførselen af det pågældende kvæg er underlagt de bestemmelser, der er vedtaget inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 974/71 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 557/76 [4], vedrørende kursudsving i enkelte medlemsstaters valutaer.

Artikel 4

Hvis der opstår behov for det i artikel 1, stk. 1, nævnte kvæg i Danmark, udtager denne medlemsstat en adækvat kvota fra reserven, i den udstrækning, hvor de i denne reserve resterende beholdninger gør det muligt.

Artikel 5

1. Såfremt en af de i artikel 3 nævnte medlemsstater har udnyttet sin oprindelige kvota eller — i henhold til artikel 7 — har udnyttet den samme kvota med fradrag af den til reserven overførte mængde med 90 % eller derover, trækker den straks ved meddelelse til Kommissionen — så vidt reservemængden stræk-

[1] EFT nr. L 25 af 31. 1. 1975, s. 10.
[2] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
[3] EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.
[4] EFT nr. L 67 af 15. 3. 1976, s. 1.

ker til — en ny kvota på 15 % af sin oprindelige kvota, som i givet fald afrundes til en større enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af en af disse medlemsstater, efter at den oprindelige kvota er opbrugt, udnyttes med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks i overensstemmelse med stk. 1 — en tredje kvota på 7,5 % af sin oprindelige kvota, som i givet fald afrundes til en større enhed.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvota er opbrugt, udnyttes med 90 % ellller derover, trækker denne medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 en fjerde kvota på størrelse med den tredje kvota.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er udtømt.

4. Uanset stykkerne 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække lavere kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke ville kunne opbruges. De giver Kommissionen meddelelse om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 6

Tillægskvoter, som er trukket i medfør af artikel 5, er gyldige indtil den 30. juni 1978.

Artikel 7

Senest den 25. marts 1978 tilbageører medlemsstaterne til reserven den uudnyttede del af deres oprindelige kvota, som den 5. marts 1978 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Dog gøres de mængder for hvilke der er udstedt importcertifikater, som ikke er udnyttede, ikke til genstand for en sådan tilbageførsel.

Medlemsstaterne giver senest den 25. marts 1978 Kommissionen meddelelse om de samlede indførsler af de pågældende dyr, som de har foretaget til og med den 5. marts 1978 og afskrevet på toldkontingentet, om de i andet led omhandlede mængder, samt i givet fald om den del af deres oprindelige kvota, som de tilbageører til reserven.

Artikel 8

Kommissionen bogfører de af medlemsstaterne i henhold til artiklerne 3, 4 og 5 åbnede kvoter og underretter den enkelte medlemsstat om reservens udnyttelsesgrad, så snart meddelelserne fremkommer.

Den giver senest den 1. april 1978 medlemsstaterne meddelelse om den reservemængde, som efter de under anvendelse af artikel 7 foretagne overførsler foreligger.

Den drager omsorg for, at det træk, med hvilket reserven opbruges, indskrænkes til den disponible restmængde og meddeler med henblik herpå den medlemsstat, der foretager dette sidste træk, restmængden.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til efter åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i medfør af artikel 4 eller artikel 5, at muliggøre den fortløbende afskrivning på deres kumulerede andel i fællesskabstoldkontingentet.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at kun de dyr, som opfylder de i artikel 1, stk. 1 og 2, fastsatte betingelser, kan nyde godt af det pågældende toldkontingent.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 11

Såfremt Kommissionen anmoder herom, underretter medlemsstaterne den om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 12

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 20. juni 1977.

På Rådets vegne

J. SILKIN

Formand